EUROOPA PARLAMENT 2009–2014

Istungidokument

12.4.2012 B7-0200/2012

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 90 lõikele 6

Euroopa Kohtu arvamuse palumine küsimuses, kas Euroopa Liidu ja USA vaheline leping, milles käsitletakse broneeringuinfo kasutamist ja edastamist USA Sisejulgeolekuministeeriumile, on vastavuses aluslepingutega (2012/2615(RSP))

Cornelia Ernst
fraktsiooni GUE/NGL nimel

B7-0200/2012

Euroopa Parlamendi resolutsioon Euroopa Kohtu arvamuse palumise kohta küsimuses, kas Euroopa Liidu ja USA vaheline leping, milles käsitletakse broneeringuinfo kasutamist ja edastamist USA Sisejulgeolekuministeeriumile, on vastavuses aluslepingutega
(2012/2615(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 218, eriti selle lõikeid 6 ja 11,

– võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahelise lepingu (milles käsitletakse broneeringuinfo kasutamist ja edastamist USA Sisejulgeolekuministeeriumile) sõlmimise kohta[1],

– võttes arvesse nõukogu eelnimetatud otsuse eelnõule lisatud Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahelist lepingut, milles käsitletakse broneeringuinfo kasutamist ja edastamist USA Sisejulgeolekuministeeriumile[2],

– võttes arvesse komisjoni teatist broneeringuinfo kolmandatele riikidele edastamist käsitleva üldise lähenemisviisi kohta (COM(2010)0492),

– võttes arvesse oma 14. veebruari 2007. aasta resolutsiooni SWIFTi, reisijate isikuandmete (PNR) lepingu ja neid küsimusi käsitleva Atlandi-ülese dialoogi kohta[3], oma 22. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni ELi – Austraalia broneeringuinfo lepingu hindamise kohta[4], oma 5. mai 2010. aasta resolutsiooni läbirääkimiste alustamise kohta broneeringuinfot käsitlevate lepingute üle Ameerika Ühendriikide, Austraalia ja Kanadaga[5] ning oma 11. novembri 2010. aasta resolutsiooni broneeringuinfo kolmandatele riikidele edastamist käsitleva üldise lähenemisviisi kohta[6],

– võttes arvesse Euroopa andmekaitseinspektori 19. oktoobri 2010. aasta arvamust, mis käsitleb komisjoni teatist broneeringuinfo kolmandatele riikidele edastamist käsitleva üldise lähenemisviisi kohta[7], ning 9. detsembri 2011. aasta arvamust, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahelise lepingu (milles käsitletakse broneeringuinfo kasutamist ja edastamist USA Sisejulgeolekuministeeriumile) sõlmimise kohta[8],

– võttes arvesse artikli 29 alusel asutatud andmekaitse töörühma poolt 12. novembril 2010. aastal vastu võetud arvamust 7/2010, mis käsitleb Euroopa Komisjoni teatist

---

[1] 17433/2011.
[2] 17434/2011.
[3] ELT C 287 E, 29.11.2007, lk 349.
[4] ELT C 15 E, 21.1.2010, lk 46.
[5] ELT C 81 E, 15.3.2011, lk 70.
[6] ELT C 74 E, 13.3.2012, lk 8.
[7] ELT C 357, 30.12.2010, lk 7.
[8] ELT C 35, 9.2.2012, lk 16.

broneeringuinfo kolmandatele riikidele edastamist käsitleva üldise lähenemisviisi kohta, ning 6. jaanuari 2012. aasta kirja, mis käsitleb Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahelist lepingut, milles käsitletakse broneeringuinfo kasutamist ja edastamist USA Sisejulgeolekuministeeriumile,

– võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 16 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7 ja 8,

– võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni soovitust ja väliskomisjoni arvamust (A7-0099/2012),

– võttes arvesse kodukorra artikli 90 lõiget 6,

A. arvestades, et Euroopa õigusraamistik, mis võimaldab lennuettevõtjatel reisijate broneeringuinfot edastada, kehtestati nõukogu 17. mai 2004. aasta otsusega 2004/496/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse ja Ameerika Ühendriikide vahelise lepingu sõlmimist lennuettevõtjate poolt reisijate isikuandmete töötlemise ja edastamise kohta Ameerika Ühendriikide Sisejulgeolekuministeeriumi Tolli- ja Piirivalvebüroole[1] – edaspidi „leping” sõlmimise kohta;

B. arvestades, et Euroopa Kohtu 30. mai 2006. aasta otsusega liidetud kohtuasjades C-317/04 ja C-318/04 tühistati see nõukogu otsus sobiva õigusliku aluse puudumise tõttu;

C. arvestades, et alates Lissaboni lepingu jõustumisest 1. detsembril 2009 on uute broneeringuinfo lepingute sõlmimiseks vajalik Euroopa Parlamendi nõusolek, enne kui nõukogu saab sellised lepingud lõplikult vastu võtta;

D. arvestades, et komisjon parafeeris uue lepingu ja saatis 23. novembril 2011 nõukogule soovituse see leping sõlmida ning nõukogu allkirjastas lepingu 14. detsembril 2012; arvestades, et samal päeval esitas nõukogu parlamendile taotluse nõusoleku saamiseks;

E. arvestades, et nagu on sätestatud lepingu artiklis 1, on selle selge eesmärk kehtestada broneeringuinfo edastamise, töötlemise ja kasutamise tingimused ning kaitsmise kord;

1. on seisukohal, et puudub õiguskindlus, kas lepingu eelnõu on kooskõlas ELi andmekaitsealaste õigusaktidega ning sellest tulenevalt, kas leping vastab aluslepingutele; peab lisaks sellele küsitavaks ka valitud õiguslikku alust, st Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 82 lõike 1 punkt d ja artikli 87 lõike 2 punkt a (politsei- ja õigusalane koostöö), mitte aga sama lepingu artikkel 16 (andmekaitse);

2. otsustab paluda Euroopa Kohtu arvamust lepingu vastavuse kohta aluslepingutele;

3. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon teavitamise eesmärgil nõukogule ja komisjonile ning võtta vajalikud meetmed Euroopa Kohtu asjakohase arvamuse saamiseks.

[1] ELT L 183, 20.5.2004, lk 83.